

چکیده

مقدمه: ارتفاع استخوان آلوئول تحت تأثیر دو فرآیند تحلیل و تشکیل استخوان، متغیر است. بررسی دقیق وضعیت استخوان آلوئول توسط روش های کلینیکی و رادیوگرافیکی انجام می گردد. با توجه به این که معاینات رادیوگرافیکی در تعیین طرح درمان بیماران با مشکلات پرپودنتالی نقش تعیین کننده ای دارند، لذا این مطالعه با هدف تعیین دقت رادیوگرافی بایت وینگ دیجیتال (CMOS) در سنجش میزان تحلیل استخوان آلوئول بین دندان های دندان های خلفی انجام شده است.

مواد و روش ها: در این مطالعه مقطعی، تعداد ۶۱ دندان از ۱۶ بیمار مراجعه کننده به بخش پرپودنتیکس دانشکده دندان پزشکی رفسنجان که دارای بیماری پرپودنتیت بوده و برای انجام سایر اعمال دندان پزشکی خود نیازمند رادیوگرافی بایت وینگ بودند، انتخاب شدند. بیماران در زمان های تعیین شده توسط یک نفر متخصص پرپودنتیکس تحت پروبینگ قرار گرفتند و فاصله (CEJ (Cemento-Enamel Junction تا کرسست استخوان آلوئول، بعد از تزریق بی حسی در صورت نیاز، در سطح مزیال و دیستال دندان های چهار، پنج و شش با پروب مدرج ویلیامز با دقت یک میلی متر، اندازه گیری و به عنوان استاندارد طلایی در این مطالعه در نظر گرفته شد. سپس از بیماران رادیوگرافی بایت وینگ دیجیتال تهیه شد و فاصله فوق الذکر با استفاده از برنامه نرم افزاری آنالیز خطی CMOS توسط یک نفر رادیولوژیست دهان، فک و صورت اندازه گیری شد. نتایج به دست آمده وارد نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۸/۰ شده و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها: آزمون آماری t زوجی (paired t -test) نشان داد که میانگین تحلیل استخوان (میلی متر) در رادیوگرافی CMOS به طور معنی داری کم تر از معاینه بالینی می باشد ($P < 0/001$). توسط روابط رگرسیون خطی ساده می توان میانگین تحلیل استخوان (میلی متر) در معاینه بالینی را از روی میزان تحلیل استخوان در رادیوگرافی CMOS با دقت بیش از ۹۹٪ پیش بینی نمود.

نتیجه: رادیوگرافی بایت وینگ دیجیتال (CMOS) میزان تحلیل استخوان آلوئول بین دندانی در دندان های خلفی را کم تر از میزان اندازه گیری شده در معاینه بالینی نشان می دهد.

واژگان کلیدی: تحلیل استخوان، رادیوگرافی بایت وینگ دیجیتال CMOS، پروبینگ